

ქართული ქრონიკა

თბილისი,
1990წ.

№-3 (60)

საპარტიო-დემოკრატიული პარტიის გაზეთი

გამოს. 1988 წლის 10 მაისიდან

**გთხოვთ
საბჭოთა
პრევენციას!**

25 თებერვალი საბატონო დღე

პიკს საბჭოთა იმპერია!

•
**უკონსულ-დემოკრატიული პარტია
 გლოვით აღნიშნავს
 თებერვლის ტრაგედიას!
 გლოვით...
 მარტამ იმედით,
 ბრძოლით!**

**იმპერიის ნანგრევებზე
 ფაქულიან ფანიქსივით
 აღსაგება კართული
 სახალმწიფო!**

გიტგოი კანტუტია

**სიტყვა ნაკომოქვეული პიტივეზე პთაქროვის
 სახლთან 1990 წლის 25 თებერვალს**

(ს ტ ა ნ მ გ რ ა მ ა)

ქართველი ხალხმა შარშან ამ დღეს პირველად სცადა, 25 თებერვალი გლოვის დღედ გამოეცხადებინა. თუ რითი დამთავრდა ის დღე, თითოეულმა ჩვენთაგანმა კარგად ვიცით. ეროვნულ-დემოკრატიული პარტია მებრძო "დელისთან", იქ, სადაც ორჯონიკიძის ძეგლი იდგა, სასტიკად იქნა დარბეული; ასევე სასტიკად გაუსწორდნენ სხვა ორგანიზაციებსაც. ასამდე კაცი დაგვაპატიმრეს და მილიციის სამმართველოში გამოგვამწყვდინეს; მაგრამ ქართველი ხალხის ნება, როგორც ყოველთვის, აღმოჩნდა უტეხი და მისი მოთხოვნა მებრძო ვერ შესძლო. და სწორედ ხალხის კატეგორიული მოთხოვნით იყო, რომ იმავე საღამოს გავგანთავისუფლდეს. ეს იყო ჩვენი პირველი გამარჯვება, და რომ ჩვენ ნამდვილად გავიმარჯვეთ, ამას დღევანდელი დღე ადასტურებს. მოვლივართ მებრძო "დელისთან" და გზად არცერთი საბჭოთა დროშა ან სხვა საზეიმო ნიშანი არ დაგვიტანდავს. ეს უკვე რაღაცას ნიშნავს, მეგობრებო! მართალია, დღეს ჩვენ დახრილი, შავლენტიანი ღროშებით აღვნიშნავთ საოკუპაციო რეჟიმის მორიგ წლისთავს, მაგრამ დადგება დრო (და ძალიან მალე დადგება ის დრო), როდესაც მთელს საქართველოში ამაყად აღიმართება სამეფროვანი ღროშები და ური და ბერი აღნიშნავს დამოუკიდებლობის დღეს - ახალ 21 მაისს, როცა დემოკრატიული ძირითადი იურიდიული და ფაქტობრივად გააფორმებს საქართველოს სახელმწიფოებრიობის აღდგენას. ეს არის ჩვენი მიზანი, მაგრამ არ უნდა და-

გვავიწყდეს ის, რომ ეს არ არის ჩვენი საბოლოო მიზანი და ამით კი არ დასრულდება ბრძოლა, არამედ ახალ ფაზაში გადაინაცვლებს იგი; და ეს იქნება არანაკლებ თავგანწირული ბრძოლა დამოუკიდებელი საქართველოს აღმშენებლობისათვის! აი, ეს არის ჩვენი უმთავრესი მიზანი. განსაცდელშია დღეს საქართველო და უნდა ვიღვეთ მასთან ისე, როგორც ეს დიდმა ილიამ გვიანდერძა, როგორი ღირსებითაც ატარა შემდგომ ეს ანდერძი ეროვნულ-დემოკრატიულმა პარტიამ, იმ პარტიამ, რომლის შექმნაზეც დიდი ილია ოცნებობდა.

ყველას კარგად გვახსოვს, თუ რა მოხდა 1921 წელს. მოხდა ის, რომ ილიას ხაზი დამარცხდა საქართველოში, დემოკრატიის იდეა გაითვალა და ჩვენ უცხო ქვეყნის ნაწილი შევიტყინეთ. და მართლაც, 25 თებერვალს საქართველოში შემოდიოდა "... ჩონჩხი ცელით ხელში". ის ცელი დღესაც მძლავრად არის შემართული ჩვენზე; ამიტომ არ უნდა მოვალუნოთ ყურადღება, არ უნდა წავუძირნოთ არცერთი წუთით, რამეთუ ამ ბოლო დროს ჩვენი ე.წ. ხელისუფლების "დატკობა" მათი შეცვლის; გარდაქმნის" შედეგი კი არ არის, არამედ მათი შიშის შედეგია; როგორც კი მომძლავრდებიან ისინი, მაშინათვე ეცდებიან, დარტყმა მიაყენონ ეროვნულ მოძრაობას; მაგრამ ეს არ უნდა მიხდეს, ჩვენ ყოველთვის უნდა ვიყოთ მოსალოდნელი თავდასხმისათვის. რა ნიღბიც არ უნდა ჩამ-

(დასასრული იხ. გვ-2 გვ.)

25 თებერვალი საქართველოში

სიტყვა ნარკოტიკული მიტინგზე პოპროსის სახლთან 1990 წლის 25 თებერვალს

ლიტონის კრემლმა და მისმა ადგილობრივმა ფინიებმა, დაგვიმუქრებინა თუ დაგვიყვავებენ, უნდა შევძლოთ, ჩამოვგლიჯოთ მათ ეს ნიღაბი, რამეთუ არც მათი მუქარის გვეშინია და არც მათი დაყვავება გვცირდება. ჩვენ მტერთან საერთოდ არავითარი საკმე, საერთოდ არავითარი კონტაქტი არ უნდა გვქონდეს. დაღვება დრო, როდესაც ქართველი ერთი აღიღგენს თავის სახელმწიფოებრიობას. აღრცე მითქვამს და ახლაც ვიმეორებ, რომ როგორც ფაშისძეს მოუწყვიტავს ცივილიზებული ცაცობრიობამ "ნიურბერგის პროცესი", ასევე კომუნისტს ანდავარ პროცესს მოუწყობს ცივილიზებული კაცობრიობა. ეს არ უნდა გავიგონო, რომ ჩვენ პიროვნულად გავანადგურეთ ვიღაც ვიღაცები, გავამათრახეთ, ჩამოვახრჩოთ ისინი, რასაც გვაბრალდებენ.

დღეს არის 25 თებერვალი და შეიძლება ითქვას, რომ თრი დიდი თარიღის წინაშე ვდგავართ კიდევ. 25 თებერვალი, თუ რელიგიურად განვიხილავთ, ეს არის ღვთისგან მოვლენილი სასჯელი, ჩვენი ცოდვების გამო დავისავე ჩვენ: მაგრამ გვიახლოვდება 9 აპრილი, ჩვენი განწმენის, ჩვენი ამალღების, ჩვენი კეთილშობილი ცრემლის, გლოვის, მაგრამ სხვაგვარი გლოვის დღე; თუ 25 თებერვალს ჩვენი ბრალი იყო, 9 აპრილი ააღიხს ბრალი არ ყოფილა; 9 აპრილი გა-

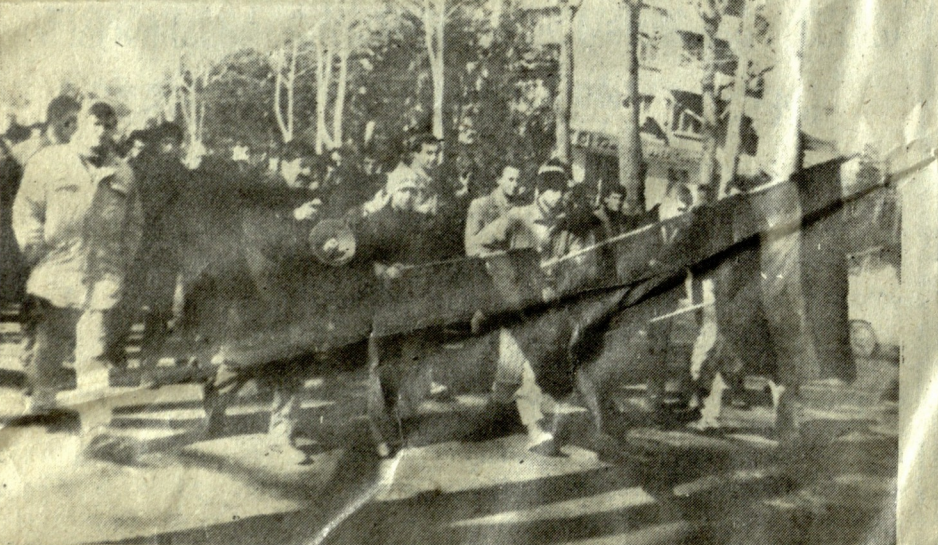
თხვდება, გაიძინის დღე იყო და რაოდენ სიმბოლურია, როცა შემდგომ უკვე რეგვიახლოვდება 26 მაისი - საქართველოს დამოუკიდებლობის აღდგენის დღე. ღმერთმა ქნას, ამ წელიწადს მეორე 26 მაისიც დამდგარიყოს და საქართველოს დამოუკიდებლობის აღდგენის მსოფლიოს ცივილიზებულ დემოკრატიულ ერებს შორის.

კომუნისტები გვიპირისპირდება არა მარტო იარაღით, არა მარტო ბინძური ჭორებითა და კედლებზე გაკრული პასკვილებით, არამედ ხელგუნურად შექმნილი ორგანიზაციებით; ალბათ, ყველამ მოისმინეთ, რომ გუმინ დაიწყო სოციალ-დემოკრატიული პარტიის ყრილობა. ეს პარტია, ცნობისთვის, არის პარტია, რომლის უგვანო, უნიჭო მმართველობის შედეგადაც 1921 წელს ბოლშევიკები შემოვიდნენ საქართველოში. და როცა სოც.დემოკრატიული პარტიის ერთ-ერთ ლიდერს პეტრე გელეიშვილს პკითხეს, რა მოხდაო, - არაფერი; ერთმა პარტიამ მეორე შეცვალაო, - უპასუხა. თურმე საქართველოს დამოუკიდებლობის დაკარგვა ერთი პარტიის მეორეთი შეცვლას ნიშნავდა და მეტს არაფერს. სოციალ-დემოკრატიულ პარტიას შეიძლება პკონდეს არსებობის უფლება (თქვენ წარმოიდგინეთ, კომუნისტურ პარტიასაც კი აქვს არსებობის უფლება), დამოუკიდებელ საქართველოში ყველა პარტია უნდა იყოს,

თავიანდლეს ხომ ჩვენ ვხედავთ, სოც.დემოკრატიული პარტია ვის მიერ არის შექმნილი? - რა თქმა უნდა, ცკ-ის მიერ; იხილოთ, რომ კომუნისტებს უკვე სხვა გაბოზავალი აღარა აქვთ. მრავალპარტიული სისტემა უნდა დაუშვან და ამიტომ სჭირდებათ პარტია, რომელიც კომუნისტებს შეეგვის. ყველაგან ასე ხდება; შეიქმნა ან იქმნება სოციალ-დემოკრატიული პარტიები, რომლებმაც გადაიბირეს კომუნისტური ხელისუფლება. ჩვენ არც წითლები გვცირდება და არც ვარდისფერები. საქართველო ვიღოდა თუთი გიორგის გზით და ივლის ამ გზით.

ძალიან დიდი პოლემიკაა გამართული მოახლოებულ არჩევნებთან დაკავშირებით. სახალხო ფრონტი, ეს ყოველად მანებლური ორგანიზაცია, საქართველოს ყველა რეგიონში ყველაფერს აკეთებს იმისათვის, რომ ხალხმა არჩევნებში პასობრივად მიიღოს მონაწილეობა. მე ვეკითხები სახალხო ფრონტს, მის ლიდერებს: თუკი ისინი ჩვენთან ერთად გლოვობენ 25 თებერვალს, რატომ აპირებენ მონაწილეობის მიღებას იმ ორგანოს არჩევნებში, რომელიც ამ ოკუპაციისა და ამ ანექსიის შედეგია. და ი, რომ კარგი დემოკრატები რამეს გააკეთებენ, ეს ზღაპარია. ჩვენ განა პარლამენტურ გზაზე ვამბობთ უარს? - არა, ჩვენ დიდი სიამოვნებით მივიღებთ მონაწილეობას პარლამენტის არჩევნებში და პარლამენტის მუშაობაშიც, მაგრამ ამისათვის უნდა არსებობდეს პარლამენტი. როგორ შეიძლება მწველავი, რანაირი კარგი ადამიანიც არ უნდა იყოს, პარლამენტორი გახდეს? პარლამენტს სჭირდება პროფესიული პოლიტიკოსები, სჭირდება ქართული სულით აღზრდილი ხალხი, ის ადამიანები, რომელთაც თავიანდობიერებული აქვთ თუ რა უნდათ, რატომ უნდათ და როგორ უნდათ. პარლამენტს, რაც მთავარია, მრავალი პარტია სჭირდება, რამეთუ ამ პარტიათა ვიღიღი უნდა იშვას წევმარტება, რამეთუ ხალხმა დაინახოს, რომელ პარტიას რა აქვს და რომელ პარტიას რა არა აქვს; ხოლო პიროვნებებს, რაოდენ კარგებიც არ უნდა იყვნენ ისინი, ე. წ. საბჭოთა პარლამენტში ისე დაუტოვენ პირს, როგორც ანდრეი სახაროვს სახალხო დემოკრატთა ყრილობაზე; ჩვენ ეს ვნახეთ... ასე რომ, ყველას მოგიწოდებთ, ყველა ქართველს, საქართველოში მცხოვრებ ყველა ერისკენის ადამიანს, რომელიც მზარს უწერს საქართველოს ოვრულ მოძრაობას, ბოიკოტი გამოუცხადოთ საბჭოთა არჩევნებს, ყოველიც საბჭოურს და დავირახმეთ ჩვენი სამფროვანი დროის ქვეშ საქართველოს დამოუკიდებლობის აღსადგენად!

გაუმარჯოს დამოუკიდებელ საქართველოს!

თბილისი

1990 წლის 25 თებერვალს თბილისში, ისევე, როგორც მთელ საქართველოში, გაიმართა მრავალათასიანი სამგლოვიარო მსველები, დემონსტრაციები, მიტინგები, მიძღვნილი საქართველოს ისტორიის შავბნელი დღისადმი - 1921 წლის 25 თებერვალს საბჭოთა რუსეთის მიერ საქართველოს დაპყრობის წლისთავისადმი. თბილისში აქცია შეიმდგნაირად წარმართა: ეროვნულ-დემოკრატიული პარტია და ახალგაზრდული ქრისტიან-დემოკრატიული ასოციაცია შეიკრიბა. მეტრო დელისთან, იქ, სადაც სულ ცოტა ხნის წინ სერგო ორჯონიკიძის ძეგლი იდგა. ეროვნულ-დემოკრატები 1989 წლის 25 თებერვალსაც იქ შეიკრიბნენ, მაგრამ შარშან მათ გზა მილიციამ გადაუღობა და ბევრ ეროვნულ-დემოკრატს სცემეს, ბევრიც - დააკავეს.

წელულს ყველაფერმა მშვიდობიანად ჩაიარა; მილიცია საერთოდ არ გამოჩენილა. ირივე ორგანიზაციის წევრებმა ვაგონების სახეობის მანქანებით, თბილისის პოლიციაში, თბილისის

დინის ქუჩით (ამიერიდან მინაბა კოსტაშვილის ქუჩა) გავიდნენ რუსთაველის პრესპექტზე და დახრილი, შავდენტიანი ღრმებით მიეხადნენ მთავრობის სახლს, სადაც მიტინგი დაიწყო საქართველოს დემოკრატიულ პარტიას, ილია ჭავჭავაძის საზოგადოებასა და საქართველოს მხედრობას. მომიტინგენი ტაშისცემით შეხვდნენ შემოერთებულ, შემდეგ სიტყვა გადასცეს ელკ-ის თავმჯდომარე გიორგი ჭანტურას. აგრეთვე სიტყვებით გამოვიდნენ: პროფესორი ზურაბ კიკნაძე, დემოკრატიული პარტიის წევრ ანგეზო შარშანაშვილი, ელკ-ის უხუცესი წევრი პოლო გოგელია. მიტინგზე მონაწილეობდნენ ბატონი სტუმრებიც. აქციას მალე შემოუერთდა ხალხმრავალი კოლონა - ეროვნული დამოუკიდებლობის პარტია, მონარქისტული პარტია, წმინდა ილია მართლის საზოგადოება და პეტროპოლის კავშირი, რომლებსაც უკვე საეჭარბინაო მიტინგი უნივერსიტეტთან და სიტყვებით აქვთ გამოვიდნენ: ავიგო გაბისაძე, ირაკლი სერიძე, ირაკლი

სოსხვი

მიტინგი ჩატარდა კ. გამსახურდიას სახელობის თეატრში, რომელშიც მონაწილეობა მიიღო აფხაზეთის ყველა ქართულმა ოპოზიციურმა ორგანიზაციამ და მათ შორის ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიის ცხუმ-აფხაზეთის ბიუროს წარმომადგენლებმა. დაიკითხა საბჭოთა რუსეთის მიერ საქართველოს ანექსიის ფაქტი, მიღებულ იქნა მიმართვა გაერთიანებული ერების ორგანიზაციისადმი საქართველოს დამოუკიდებლობის მოთხოვნის თაობაზე.

ბათუმი

ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიის ინიციატივით, სხვა ორგანიზაციების მონაწილეობით გაიმართა ხალხმრავალი სამგლოვიარო მსველები და მიტინგი. მიღებულ იქნა სსრკ მთავრობისადმი მიმართვა, დაიკითხა 25 თებერვლის ანექსია.

კუთაისი

აქ მოწყობილ სამგლოვიარო მიტინგში მონაწილეობდნენ ეროვნულ-დემოკრატიული პარტია, წმინდა ილია მართლის საზოგადოება, ეროვნული დამოუკიდებლობის პარტია და სხვა პოლიტიკური ორგანიზაციები. მიტინგზე, რომელშიც ათასობით ადამიანი მონაწილეობდა, დაწვეს საბჭოთა დროშები.

გუსტავი

ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიის, ახალგაზრდობის ქრისტიან-დემოკრატიული კავშირისა და წმინდა ილია მართლის საზოგადოების ინიციატივით მოეწყო სამგლოვიარო მსველები და მიტინგი, რომელსაც სულ სამასამდე კაცი ესწრებოდა. აქციის მონაწილეებმა დაწვეს საბჭოთა დროშები და ლენინის წიგნები. უცნობმა პირებმა საღებავებით მოახუხნეს ლენინის ძეგლი. ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიიდან მიტინგზე სიტყვები წარმოთქვეს: პაატა ბაკურაძემ და მურად ჩხიტიძემ, ასევე სხვა ორგანიზაციების წარმომადგენლებმა. ხელისუფლება მხრიდან პროვოკაციულ ჩარევებს შედეგი არ მოჰყოლია.

ბოტვი

აქციის ორგანიზატორები იყვნენ: წმინდა ილია მართლის საზოგადოება, ეროვნულ-დემოკრატიული პარტია და დემოკრატიული პარტია. დღის პირველ საათზე დაიწყო ქუჩაში მსველები შავდენტიანი სამფროვანი დროშებით; ქალაქის საბჭოსთან გაიმართა მიტინგი, სადაც დაგმეს საქართველოს ანექსია და დაწვეს საბჭოთა დროშები.

ზუგდიდი

23 თებერვალს ქალაქის ცენტრალურ მოედანზე საპროტესტო მიტინგი აღნიშნა საბჭოთა არმიისა და სამხედრო საზღვაო ფლტის დღე. ეროვნულ-დემოკრატიული ორგანიზაციებმა გამოცხადეს ათასპარანტები წარწერით: "პირს საბჭოთა არ-

25 თებერვალი საქართველოში

მია", "შეკმნად ეროვნული საჯარისო შენაერთები", "არავითარი ფედერაცია" და ა.შ. მიტინგზე ითქვა, რომ საბჭოთა არმიამ არაერთხელ ჩაიდინა ბარბაროსობა ქართველი ერის მიმართ და ამიტომ ახალგაზრდებმა არ უნდა იმსახურონ მის რიგებში. მიტინგის დასასრულს, შეკრებილებმა საჯაროდ დაწვეს ხელბარითა და მომწამლავი ნივთიერებით შეიარაღებული საბჭოთა ჯარისკაცის ფიტული.

ბუნჯაანი

ღიღის 10 საათზე გურჯაანის მთავარანგელოზის ეკლესიაში გადახდილ იქნა 1921 წლის თებერვალში საქართველოს დამოუკიდებლობისათვის ბრძოლაში დაღუპულთა სულის მოსახსენიებელი პანაშვილი.

ღიღის 14 საათზე რაიკომის შენობის წინ გაიმართა მრავალათასიანი საპროტესტო მიტინგი, რომლის ორგანიზატორები იყვნენ: ეროვნულ-დემოკრატიული პარტია - IV დასის გურჯაანის ორგანიზაცია, ეროვნული დამოუკიდებლობის პარტიის გურჯაანის კომიტეტი, რესპუბლიკურ-ფედერალური პარტიის გურჯაანის სამხარეთო გაერთიანება და სხვა პოლიტიკური ორგანიზაციები.

მიტინგის მონაწილეებმა წუთიერი ღუმილით პატივი მიაგეს ქართველ პატრიოტთა ხსოვნას.

აქციას შემოუერთდა თელავისა და სიღნაღის საზოგადოებრიობისა და პოლიტიკურ ორგანიზაციათა წარმომადგენლები.

სიტყვა წარმოთქვეს სდპ-ის წევრმა მ. გოგიაშვილმა და კ. ბეგაშვილმა, რესპუბლიკურ-ფედერალური პარტიის წევრმა დ. ნიკოლაშვილმა, ედპ-ის წევრმა ბ. ბეციაშვილმა და სხვებმა. გამომსვლელებმა პოლიტიკური შეფასება მისცეს ბოლშევიკური რუსეთის მიერ საქართველოს ანექსიის ფაქტს; აგრეთვე ისაუბრეს ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობის პრობლემებსა და შემდგომი ამოცანების შესახებ ორატორებმა აღნიშნეს, რომ საქართველოს ოკუპაცია განხორციელდა ლენინის უშუალო მიზიდებით. საბჭოთა რუსეთმა დაარღვია რა 1920 წლის 7 მაისს დადებული ხელშეკრულება, შემოუსია საქართველოს წითელი ურდოები, განდევნა კანონიერი მთავრობა და ქართველ ხალხს თავს მოახვია საბჭოთა ხელისუფლება. ამ და სხვა, დანაშაულებათა ორგანიზატორი იყო კომუნისტური პარტია ლენინის ხელმძღვანელობით და ამიტომ, ყველა ჭეშმარიტად საღად მოაზროვნე ქართველისათვის, მიუღებელი უნდა იყოს ლენინის ძეგლების არსებობა ჩვენს მიწა-წყალზე.

მიტინგის დასასრულს ხალხმა ჩამოაგდო ქ. გურჯაანის ტერიტორიაზე არსებული "ბელადის" ბიუსტი და ძეგლი; შემდგომ ედპ-ის გურჯაანის ორგანიზაციის წევრმა ბესიკ ბეციაშვილმა გამოაცხადა, რომ 26 თებერვლიდან იწყებენ რაიკომის პიკეტირებას. 26 თებერვალს განცხადებისამებრ ედპ-ის ადგილობრივმა ორგანიზაციამ და რესპუბლიკურ-ფედერალური პარტიის გურჯაანის სამხარეთო გაერთიანებამ დაიწყეს რაიკომის პიკეტირება. გამაფრთხილებელი აქცია შეწყდა საღამოს 8 საათზე. აქციის ორგანიზატორების მიერ წაყენებულია მოთხოვნები, რომლის 15 აპრილამდე შესრულებლობის შემთხვევაში ისინი მიმართავენ პროტესტის უკიდურეს მშვიდობიან ფორმებს.

თათბიფაკტ, სოფ. კოლა

მილიციის პროვოკაციული ჩარევის მიუხედავად, ჩატარდა საპროტესტო - სამგლოვიარო მიტინგი, სადაც ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიიდან სიტყვიერ გამოვიდნენ რამაზ ჯორჯიაშვილი და კარლ ბარდაველიძე.

ეღპ-ის უკეთესობიანი გალტიისპიკეტის კვანახთან

● ინტერვიუ

წალკის მთავარანგელოზის დასაფხისთი ღიღისში იმყოფებოდა ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიის დედაგანა, რომლის შემადგენლობაში იმყოფებიან პარტიის აქტიური მდივანი მამუკა გიორგაძე, მთავარი კომიტეტის წევრი გურამ ჩახვაძე და საგარეო საკომიტეტის წევრი მამუკა წარბაქიანი. ვინაობის დროს ისინი შეხვედნენ ღიღისის აქტიური მდივანის მამუკა წარბაქიანს.

გთავაზობთ თუ ინტერვიუს, რომელიც მამუკა წარბაქიანს ჩატარდა ღიღისის მთავარანგელოზის დასაფხისთი ღიღისში, გატონ ანტანას ტერმინოლოგიას და "ახალგაზრდა ღიღისის" საგარეო მთავარანგელოზის, გატონ სტასის ბუშკიანი რუსს.

1. - გვესაუბროთ ღიღისის მთავარანგელოზის ღიღისის შესახებ.
- ღიღისის თავისუფლების ღიღა ჩამოყალიბდა 1978 წელს იატაკქვეშეთში. მისი მიზანი იყო ხალხის პოლიტიკური თვითშეგნების ამაღლება, მთავარი მიზანი - დამოუკიდებლობის აღდგენა. იმ წლებში ჩვენ გამოვცემდით საკუთარ გაზეთსა და ჟურნალს. 1979 წლის 23 აგვისტოს გავავრცელეთ მანიფესტი მოლოტოვ-რიბენტროპის პაქტთან დაკავშირებით. ამ მანიფესტით ჩვენ ვითხოვდით საოკუპაციო ჯარების გაყვანას ბა-

ღიღისში. ამის შემდეგ დაგვაპატიმრეს, ორგანიზაცია კი იატაკქვეშეთში განაგრძობდა არსებობას. ღიღისის თავისუფლების ღიღა იატაკქვეშეთიდან 1988 წლის ივლისში გამოვიდა. ორგანიზაციას ხელმძღვანელობს საბჭო. ღიღისის თავისუფლების ღიღა იარსებებს დამოუკიდებლობის აღდგენამდე, შემდეგ კი თვითღიღისიდან გამოვახდინებს აღდგენას.
ღიღისის კომუნისტებისა და "საიულისისაგან" განსხვავებით ჩვენ უარვყოფთ ე. წ. პარლამენტურ გზას და აქცენტს ვაკეთებთ ეროვნულ დამოუკიდებ-

ლატალია

ჯერ მოეწყო მრავალათასიანი მსვლელობა ქალაქის ქუჩებში. დემონსტრანტებს გამოსანილი ჰქონდათ ტრანსპარანტები წარწერით: "კომუნისტური პარტია - პირსისხლიანი ვეშაპი!", "წითელი არმია - მკვლელების, ჯალათების ხროვა!", "ბოიკოტი საბჭოთა არჩევნებს!" და სხვა. შემდეგ გაიმართა მიტინგი, სადაც დაგმეს 1921 წლის საქართველოს ანექსია და სოვეტიზაციის აქტი.

ზესტაონი

ჯერ მოეწყო სამგლოვიარო მსვლელობა ქუჩებში, შემდეგ აქციის მონაწილენი შეხვედნენ ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიის მთავარი კომიტეტის წევრებს, მამუკა გიორგაძესა და ვანო ხუბუნიანიშვილს.

გალდათი

გაიმართა სამგლოვიარო მიტინგი, სადაც დაგმეს ბოლშევიკური რუსეთის მიერ საქართველოს ანექსია, საოკუპაციო ჯარის ნაწილების ყოფნა ჩვენს ტერიტორიაზე; პროტესტის ნიშნად დაწვეს საბჭოთა დროშები. აქცია ორგანიზებული იყო ედპ-ის მიერ.

კასპი

ეროვნულ-დემოკრატიული პარტია - IV დასის ინიციატივით სააკაპის მოედანზე ჩატარდა სამგლოვიარო მიტინგი, რომელსაც უძღვებოდა ედპ - IV დასის კასპის კომიტეტის წევრი ვასილ ზავრალაშვილი. აქციაში სამათასამდე კაცმა მიიღო მონაწილეობა. მიტინგს შეუერთდა კასპის რაიონში მცხოვრები აზერბაიჯანელი და ოსი მოსახლეობა, ლზუნიანი: "ვგმობთ 1921 წლის 25 თებერვლის ანექსიას!"

ბტგუთი

ეროვნულ-დემოკრატიული პარტია - IV დასის, წმინდა ილია მარტის საზოგადოებისა და რუსთაველის საზოგადოების ინიციატივით, ღიღის 11 საათზე შეიკრიბა მოსახლეობა და გაიმართა მიტინგი. აქციის მონაწილეებმა ხელისუფლებას წაუყენეს მოთხოვნა, რომ დაბის I საშუალო სკოლის ეზოდან აღებულ იქნას ვლადიმერ ღიღისის ძეგლი; აქვე ფხიბთ გათვლეს საბჭოთა დროშები.

ახალკალაქი

კულტურის სასახლეში გაიმართა სხდომა, რომელშიც მონაწილეობა მიიღეს სხვადასხვა პოლიტიკური ორგანიზაციებისა და რაიონის სომხურ-ქართული მოსახლეობის წარმომადგენლებმა. ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიის ახალკალაქის კომიტეტის წევრმა გიორგი მელუავამ ისაუბრა საქართველოს ანექსიაზე, დამოუკიდებლობის მოპოვების გზებზე და ა. შ. სხდომამ მიიღო მიმართვა, რომელიც გაეგზავნა სსრკ უზენაესი საბჭოს სესიას.

ლობაზე. ბერლინის კედლის დანგრევას არავითარი დებატები არ დასჭირვებია, ეს იყო ხალხის ნება.

ეროვნული დამოუკიდებლობა ნიშნავს, ბოიკოტი გამოვეცხადოთ საოკუპაციო მექანიზმებს, მოვუწოდოთ ლიტველ ხალხს, არ იმსახურონ საოკუპაციო არმიაში. ამისათვის ვაწყობთ მანიფესტაციებს, მშვიდობიან პოლიტიკურ აქციებს. რაც შეეხება ყბადაღებულ პარლამენტურ გზას... ვთქვამთ, ლიტვიდან ყველაზე საღად მოაზროვნე დეპუტატმა კავშირი მატყვამ მოითხოვოს დამოუკიდებლობის აღდგენა, მას რამდენი დეპუტატი დაუჭირებს მხარს?.. შედეგი წინასწარ ცნობილია, ასე რომ, ეს გზა ჩვენთვის მიუღებელია.

- ძამუკა ჩახვაძე ხალხი დღე ინტერესს იჩინებს ღიღისში მიმდინარე აქტიური მოქმედების მიმართ. ჩვენთვის საინტერესოა ამ მოქმედების მძვინვარეობა.

- შექმნილია ღიღისის დამოუკიდებლობის კავშირი, რომელიც შეიქმნა ივლისში და აერთიანებს ღიღისის წამყვან პოლიტიკურ ორგანიზაციებს. ახლა ჩვენ კონფერენციის მოწვევასა და ალტერნატიული საბჭოს შექმნას ვაპირებთ. თუ არჩევნებში კომუნისტები გაიმარჯვებენ და ისინი უმადლეს საბჭოში მოიკალათებენ, მაშინ ჩვენ ასეთ უმადლეს საბჭოს ალტერნატიულ საბჭოს დავუპირ-

ისპირებთ.

- როგორია მძვინვარეობა "საიულისში"? საძამუკაშვილი "სახალხი ფორმის" "ზღაპარი" დასასრულს უახლოვდება...

- თქვენ ჩვენი მწარე გამოცდილება გაითვალისწინეთ, და ეს კარგია. "საიულისში" შექმნეს კომუნისტებმა და "მოწინავე" ინტელიგენტებმა. ის თავიდანვე დაუპირისპირდა ჭეშმარიტ ეროვნულ მოძრაობას... არის "საიულისში" რამდენიმე პატიოსანი ადამიანი, მაგრამ ისინი ამინდს ვერ ქმნიან... ცოტა ხნის წინათ კომუნისტებს არავინ არაფრად ავადებდა, ახლა კი "საიულისში" მოახდინა კომპარტიის მკვლევარი აღდგენა. ამ ორგანიზაციაში ბირითად აღ მოღვაწეობენ ისეთი ადამიანები, რომლებიც ადრე არასოდეს ეჩვენებოდნენ პოლიტიკაში და ამიტომ მიაჩნიათ, რომ პოლიტიკა, ეს უპირველეს ყოვლისა, კომპრომისია.

- გატონ ანტანას, საძამუკაშვილი მიუჩნია "ზღაპარს" არსებობას - ბაგრატიონის დამოუკიდებლობა.

- თავისთავად ცხადია, რომ ეს არის აბსურდი. სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობის გარეშე ეკონომიკურ დამოუკიდებლობაზე ლამაზაკიც კი არ შეიძლება.

ეღვ-ის უტოიარტოგანი გალტიისპიკათის კვაყნაბთან

- რუმორი ღამოკიდეზუაბა გაძვი
ეკვისინასთან?

- ეკვლისა აპოლიტიკური ორგანიზა-
ციაა. თავის ღროზე კომპარტიამ მოსპო
მოაზროვნე სასულიერო პირები და ღდეს
სამღვდელოება ეროვნულ მოძრაობაში არ
ჩანს, ხოლო ჩვენი კარდინალი ტიღვი-
ზიით ბრახაუსკასთან ერთად კამოდის.
კი, ის ნამღვდელოდ პატროსანი აღამი-

2.

- გატონო სტასის, ორიღვი სიჭყვითი
ჭარმოზვიდგინეთ ოძვენი ორგანიზაცია.

- "ახალგაზრდული ღიტვა" არის პოლ-
იტკური ორგანიზაცია, რომლის მიზანი
ია ღიტვის დამოუკიდებლობის აღდგენა.
ჩვენთვის მთავარი არ არის, თუ რამდ-
ენი აღამიანი იქნება გაერთიანებული
ორგანიზაციაში, არამედ მთავარია მხ-
არღამჭვირი ძალები: მონიღვა და ბრძო-
ლის მეთოდები. ჩვენ ვფიქრობთ, რომ
ოკუპანტებზე გამარჯვება შესაძლებე-
ლია მხოლოდ ეროვნული დაუმორჩილებლო-
ბის გზით.

- ოძვენი რუმორი გასახეობაში ეროვნუ-
ლი დაუმორჩილებლობა?

- საოკუპაციო ხელისუფლებას ესაჭ-
იროება, როგორც აქტიური, ასევე პას-
იური მხარდაჭერა. ოკუპანტებს ღიტვა-
ში აქტიურად მხარს უჭერს კომპარტია,
ღიტვის უმადღესი საბჭო, ხოლო პასიუ-
რად - აღამიანთა ის კატეგორია, რო-
მელიც პოლიტიკურ ბრძოლაზე უარს აცხ-
ადებს.

- ღიტვაში უაღრესად რთული სიტუა-
ციაა, ამიტომ ღროის დაკარგვა არ შეი-
ძლება. იმპერიის რა მდგომარეობაშიც
არის, ოძვენი კარგად მოგეხსენებათ...
ხელს გვიწყობს საერთაშორისო მდგომარ-
ეობა; მხედველობაში მაქვს აღმოსა-
ვლეთ ევროპის ქვეყნები - პოლონეთი,
ჩეხოსლოვაკია, რუმინეთი და აღმოსა-
ვლეთ გერმანია.

- საჭიროდ ვფიქრობ, შეიკრიბოს ღიტ-
ვის ღილი საბჭო, რომელიც გააერთიან-
ებს ყველა პოლიტიკურ ორგანიზაციას.
საბჭომ უნდა გამოაცხადოს ღიტვის და-
მოუკიდებლობა, ხოლო მოსკოვის უარის
შერჩევვაში, ღიტველი ხალხი მხარ
არის განახორციელოს ეროვნული დაუმო-
რჩილებლობა, რაც, უპირველეს ყოვლი-
სა, საოკუპაციო სტრუქტურების მოშლაა
აწვევს ღროს ბოიკოტს ვუცხადებთ ყველ-
აწამო საოკუპაციო მექანიზმს. ჩვენი
ორგანიზაციის თაოსნობით ღიტვაში ფა-
რთოდ მოიკიდა ფეხი აქციამ 25-49
(ფენიღვაში 1949 წ. მიღებულ ამ საერთაშ-
ორისო კონვენციის თანახმად, დაპყრო-
ბილი ქვეყნის მოსახლეობას შეუძლია
უარი თქვას საოკუპაციო ჯარში სამსა-
ხურზე). ამ აქციის შედეგად ათათას-
ობით ღიტველი ახალგაზრდამ უარი გა-
ნაცხადა საოკუპაციო ჯარში სამსახურ-
ზე. მე ვრცი, რომ ანალოგიური აქცია
მიმდინარეობს საქართველოში; ეს შეს-
ანიშნავია. ბოიკოტი უნდა გავრცელდეს
ყველა სფეროში, ეს იქნება მეცნიერე-
ბა, კულტურა, სპორტი თუ სხვა.

- გაძვი თუ არა დასავლეთის იგი-
ღი?

- რთული კითხვაა. დასავლეთი ფრ-
ხილობს და მაინცდამაინც არ არის და-
ინტერესებული იმპერიის დაშლით. ჩვენ
ვიბრძვით თავისუფლებისათვის და დარ-
წმუნებული ვართ, რომ ოპონისუბანი სამ-

ნია, მაგრამ, სამწუხაროდ, კომუნისტ-
ები მას გარკვეულწილად იყენებენ.

- ჩვენი ღრმა რწმინდით, სახალგა-
ფიოპროგნოსის აღგზინისათვის უნდა უნ-
და ვიბრძოდეთ.

- რა თქმა უნდა, ერთად, ცალ-ცალკე
დამოუკიდებლობას არავინ მოგვეცემს.
ასე რომ, ვუსუსრვთ ერთმანეთს, მალე
მიგვეღწიოს ნანატრი მიზნისათვის.

- მარო იბულებული გახდება პოლიტიკურ-
დაც დაგვიჭიროს მხარი. ჩვენ მთელ
მსოფლიოს უნდა დავანახოთ ჩვენი სიმ-
ართლე.

- ამისთვის ხომ ღიტვის პოლიტიკუ-
რი ოპოზიციის გააქმიანებაა საჭირო,
მაგრამ, რუმორი ვიცი, კონსოლიდაცია-
მდე ჯერ კიდევ შორსა ხარ...

- უპირველეს ყოვლისა, ამაში კომ-
პარტიაა დამნაშავე. ვისი ხელით მარ-
თავს კრემლი ღიტვას? - ღიტველი კომ-
უნისტების, კოლაბორაციონისტებისა და
ნაწილობრივ, "საიულისის" ხელით. ტე-
ღვიზია, პრესა, ერთი სიტყვით, ყვე-
ლაფერი მათ ხელშია; ჩვენ კი მოკლებ-
ული ვართ ამას. რა დემოკრატიაზეა სა-
უბარი, როცა პოლიტიკური ორგანიზაციე-
ები არათანაბარ მდგომარეობაში ვინყ-
ვებით... ამის ბრალია, რომ "პარადი"
"საიულისის" მიჰყავს, ხოლო როგორც
"საიულისის" გააქტივიკებ, მაშინვე შავ
სიაში ეწერები.

- ოძვენი აზრით, რუმორი მივაღწევთ
საბოლოო დამოუკიდებლობას?

- ერთად უნდა მივაღწიოთ დამოუკი-
დებლობას. ღიტველებმა, ლატვიელებმა,
ესტონელებმა, სომხებმა, აზერბაიჯან-
ელებმა და სხვა, ერთად უნდა ვიბრძო-
ლოთ და მაშინ მოსკოვი ვერაფრეს გახ-
დება. ჩვენი საერთო მტერი საბჭოთა
იმპერიალიზმია.

- გატონო სტასის, შეუძლია თუ არა
კრემლს ემორჩილებოდნის "ღიტვერი გა-
რჩინების" გამოაზრება?

- სამწუხაროდ, ადგილობრივი პოლ-
იტური მოსახლეობის მხრიდან არის ამის
გარკვეული საშიშროება, თუმცა ჩვენ
საკმაოდ ფიზილად ვართ; გარდა ამისა,
მათთვის პოლონეთის მოსახლეობაც არ
უჭერს მხარს. ისე კი მინდა გითხრა,
რომ დარწმუნებული ვარ, როცა ღიტვაში
დამოუკიდებლობას აღვადგენთ, არავითარ
სერიოზულ ეროვნულ უთანხმოებას აღგი-
ღი არ ექნება.

- ოძვენი ორგანიზაცია ახალგაზრ-
დულია. ჩვენს პოლიტიკურ პარტიებშიც
უმიტისობა ახალგაზრდაა. სამწუხაროდ,
ამ გარე ᦒროს სტალინიზმმა შეაჩვიო
პასიური ხდება. რა მდგომარეობაა ამ
მხრივ ოძვენიან?

- ჩვენთანაც დაახლოებით ასეთი სუ-
რათია. სტალინიზმში ამათია შეიმჩნ-
ევა, მაგრამ მჯერა, ეს ღროებითი მო-
ვლენაა.

- გატონო სტასის, რას უსურვებთ
საბარშიველს ეროვნულ-განმათავისუფ-
ებელ მოძრაობას?

- დამოუკიდებლობის აღდგენას, თა-
ვისუფალი, დემოკრატიული რესპუბლიკის
შექმენას, წარმატებებს ყოველივე ამი-
ამისათვის წარმოებულ სამართლიან ბრ-
ძოლაში.

- გვადლოთ. ღმერთმა დალოცოს ღი-
ტვა და საბარშიველი!

„საქმიან უნებან ნაკომარინოს...“

ჩვენ ამ ვაპირებთ გაღატონ ირინა
სარიშვილის, ბატონების გიორგი ტანტუ-
რასა და შუკო ჯიქიას დაცვას. მათ არ
ესაჭიროებოდა ეს თუნდაც იმიტომ, რომ
ღვთისა და ერის წინაშე მართალი არ-
იან და თ. ქორიძის მსგავსი კაცის გა-
მხლობები მხოლოდ და მხოლოდ ღმიღის
მომგვრელია. როგორც ჩანს, თ. ქორიძის
მიზანია, ყოველგვარი ბინძური ხერხე-
ბით სახელი გაუტეხოს, ჩირქი მოსცხოს
ეროვნული მოძრაობის ერთ-ერთ ფლაგ-
ანს, ეროვნულ-დემოკრატიულ პარტიას, ამ
წმინდა ილია მართლის კალმით მირონ-
ცხებულ პარტიას, რომლის პირველი სა-
პატიო თავმჯდომარე ნიკო ნიკოლაძე
იყო, ხოლო მისი წევრები - ექვთიმე თა-
ყაიშვილი, ალექსანდრე ასათიანი, სპი-
რიღონ კელია, რევაზ გაბაშვილი, დათა
ვაჩანაძე, შალვა ამირეჯიბი და სხვანი.
ქართველებს ეღბ-ის ამალორძინებლების
მიმართ მაღლობის მეტი რა გვეთქმის,
ხოლო ბ-ნი ქორიძე ამას ცოცხად მიიჩ-
ნევს და აცხადებს: "მე არც მისი ერთ-
ერთი დამაარსებელი ვყოფილვარ, ასეთ
ცოცხას როგორ ჩავიდენდიო." ეღბ იყო
და არის ქართველი ერის ნების გამომ-
ხატველი და გვწამს, რომ იგი ასეთად
დარჩება.

ეღბ-ს ერის გამოღვიძლებაში უდიდესი
წვლილი მიუძღვის. ყველას კარგად
მოეხსენება, რომ ეროვნულმა მოძრაობამ
ძლიერი ბიძგი მიიღო 1988 წლის ნოემ-
ბრის აქციიდან, რომლის ორგანიზატორი,
სწორედ, ეღბ იყო.

კრიტიკოსის ნიჭი ერისათვის სას-
არგებლო საქმეს უნდა ემსახურებოდეს
და არა ყოველგვარ ეთიკურ ნორმებს
მოკლებული სტატიებით, პატრიოტული მო-
ძრაობის შეურაცხყოფას. ამ ბოლო ღროს
რატომღაც გახსმარდა ბ-ნი ქორიძის ამ-
დაგვარი გამოსვლები. კარგად გვახს-
ოვს, 1989 წლის ერთ-ერთ მიტინგზე ახ-
ალგაზრდა ქალ, რომ მიმართა ქართველი
მამაკაცისათვის ყოვლად შეუფერებელი
სიტყვებით: "ახლა შენი ნაცლოდვიღარის
მოსმენის ღრო არ არისო."

ის კითხვა კი, რომელიც თ. ქორიძემ
თავის პასკვილში დასვა, სწორედ, მის-
დამია დასასმელი: რა მისია იტირთა
ბ-მა ქორიძემ? - ნუთუ მხოლოდ ბოლშე-
ვიზი და ღვარძლით სავსე წერილების წე-
რა და მიტინგებზე გამოსვლები ეროვნ-
ულ-დემოკრატიული პარტიისა და მისი
ცალკეულ წევრთა წინააღმდეგ! ეროვნულ
მოძრაობას მართლ მახვილი ენის ტრი-
ალი ვერას არგებს, არადა ვერა ვნახ-
ეთ თ. ქორიძის "ღრმად საქმე მინაწვდ-
ომარე"...

საინტერესოა, რა გზას გვთავაზობს
თ. ქორიძე კრემლის მიერ პროვოცირებ-
ული ეთნოკონფლიქტების თავიდან ასა-
ცილებლად? (რამეთუ "გამჭირვალე კომ-
ბინაციად" მიაჩნია მისი გაღატონდა პო-
ლიტიკურ კრიზისში) თუმცა იგი ღვლის,
რომ საქართველოში ეთნოკონფლიქტი არ

არსებობს, არამედ "ამ სამარცხვინო
ტირმინით კრემლი ნათლავს ქართული
მიწის მიტაცების მცდელობას", მაგრამ
ყოველი ამ "მცდელობის" ღროს, რომ მო-
ხდა კონფლიქტები, შეტაკებები ორი ერ-
ის წარმომადგენლებს შორის და სისხ-
ლიც დაიღვარა. თუ ეს ეთნოკონფლიქტი
არ არის, მაშინ რას ეძახის ეთნოკონ-
ფლიქტებს ქორიძე? მიტონგებზე ხშირად
გაისმის "ბრალდებები" ეღბ-ის მიმართ,
რომ ისინი ეთნოკონფლიქტებში არ ერე-
ვიან, არ აღეღვებთ ხალხის ბელი ღწ
ა. შ. ასეთი "ბრალდებები" ცდილობენ
ეღბ-ის ავტორიტეტის შეღახვას. ეღბ
ერთაშორის ურთიერთობის მოწესრიგებას
რომ ცდილობს, ბოლო პერიოდის ფაქტებ-
იდანაც ჩანს. ამ პარტიის წევრები
დეკემბრის თვეში შეხვდნენ მესხეთ-
ჯავახეთში მცხოვრებ სომხებს, იანვრის
ბოლოს დილოვი გაიმართა "სამართლიან
ოსთა ასოციაციის" წარმომადგენლებთან,
30 იანვარს ეღბ-ის ინიციატივით მოე-
წყო შეხვედრა სომხეთისა და აზერბაი-
ჯანის წამყვან პოლიტიკურ ორგანიზაც-
იათა წარმომადგენლებს შორის და სხვ.

რაც შეეხება ეღბ-ის მიერ დაგვი-
მიღ ღილ აქციებს, აქ აქცენტი სამარ-
თლიანად კეთდება უმთავრესზე - საქა-
რთველოს დამოუკიდებლობის აღდგენაზე.

ისეთი სახის ღწუნებები (თუმცა სა-
მართლიანი), როგორცაა, მაგალითად,
"გაუქმდეს ოსეთის ავტონომია!" დასა-
ვლეთში იწვევს არა თანაგრძობას, არ-
ამედ საშინელ პროტესტს, და ბატონი
რეზო თაბუკაშვილის თქმისა არ იყოს -
"ჩვენ უნდა ვიცოდეთ და გვაინტერესე-
ბდეს, რას ფიქრობენ ისინი, რადგან
ჩვენ მსოფლიოს ნაწილი ვართ და გვიწ-
და თუ არ გვიწდა, ცალკე ამ მსოფლიო-
საგან ვერ ვიარსებებთ". დასავლეთს
რომ თავი დავანებოთ, თუ არა საქარ-
თველოს დამოუკიდებლობა, სხვაწიროდ
კრემლის მიერ ინიცირებულ ეთნოკონ-
ფლიქტებს ბოლო არ მოეღება. ჩავატ-
რებ მას ერთგან, წარმოიშობა მეორეგ-
ან და ასე გარბეღდება მანამ, ვიდრე
საქართველო დამოუკიდებელი არ გახლე-
ბა.

ასევე უსუსურ ბრალდებას წარმოად-
გენს განცხადება იმის შესახებ, თით-
ქოს ეღბ ყველაზე ხშირად იყენებს სა-
ბჭოთა პრესასა და ტელევიზიას. თუ და-
ვუკვირდებით, ამ მხრივ ყველაზე უფრო
აქტიურობს პელსინკის ჯგუფი.

რაც შეეხება ეროვნულ მოძრაობაში
შემთხვევით პიროვნებებს, ნათქვამია:
"საქმიან უნებან წარმოგარინოსო".
ღროა დასრულდეს ზამთრის ცივ ღღებ-
ში, უსაქმიობის ყამს, გულს მოწოლილი
წყენითა და შურისძიებით გაჟღერთილი
სიტყვების გაღმონთხევა სახალხო ფრო-
ნტის გაზეთის ფურცლებზე და ბრალდღე-
ბლის პოზიციით ქართველი ერის ყურად-
ღების გაღატანა ყველასათვის უსარგე-
ბლო კამათზე.

PS. 25 თებერვლის მიტინგზე, რუმორი თ. ქორიძის გამოსვლიდან შევიტყვიეთ,
მისი ცილისმწამებლური გამოსვლიდან მოგვი შინადასარი მდგომარეობის გაუმჯ-
ობებასა და ნახაპს მიზნად. რადგან ასაა, ჩვენი წერილი მას კიდევ ერთ შე-
საძებლობას ვაძლავთ ამისათვის. ჩვენ კი "ქართული ქრონიკის" რედაქციას
პირველად, კუთვნილი პომოვარი ღიტიკოსი პარტიის საღაროთი.

თავან ღთხალი ქათამან კუკულაშვილი

თბილისის საგარეოცინო ინსტიტუტის სტალინიზმი

მთავარი რედაქტორი ირინა სარიშვილი
სარედაქციო კოლეგია: შიძრია იაკობიშვილი, ელგუჯა მარღია (მთავარი
რედაქტორის მოადგილე), ზვიად ძალარია, გიორგი
ჭაღვანი, შუკო ჯიქია (პრესცენტრის პასუხის-
მგებელი მდივანი).
ტელ.: 36-03-48,
41-19-65.